

خجسته باد «روز بنیاد»

هممیهنان، همزمان،

درگیرودار جنگ جهانگیر دوم، که همه‌ی بخش‌های ایران‌زمین به اشغال ارتش‌های سه امپریالیسم روس و انگلیس و آمریکا درآمده بود و هر یک بر گوشه‌ای از میهن به‌زنجیرکشیده‌شده‌ی ما به یغماگری نشسته بودند، جنبش‌های بخش‌ملی از پی‌گسستی گذرا درون‌مایه‌ای سازنده‌تر یافت و، به دور از هر گرایش به قدرت‌های سلطه‌گر، در راستای بازگشت به خویش و پویایی فرهنگ ایران، که آموزش‌های والای اسلامی عنصر بنیادی آن است، قرار گرفت.

در چنین هنگامی، گروهی از جوانان به‌خودایستاده، که در فراخنای تاریخ ایران دیرینه‌سال آرمان‌های ملی را شناخته و به ستیزه‌هایی پراکنده با اشغالگران بیگانه و دست‌نشانندگان آن‌ها برخاسته بودند، در شامگاه روز پانزدهم شهریورماه ۱۳۲۶ با گردهمایی شورانگیزی سازمانی را بنیاد نهادند که چندی بعد «مکتب» نامیده شد. پس از گذشت چهار سال، که نهضت ملی ریشه‌کنی استعمار و سرکوبی استبداد به اوج رسیده بود، بخش عمده‌ی پرورش‌یافتگان «مکتب» برای برآوردن همه‌ی خواست‌های تاریخی و اجتماعی ایرانیان در یکم آبان‌ماه ۱۳۳۰ حزب ملت ایران را جدا از هر گونه غربزدگی پایه‌گذاری کردند.

اکنون، در زمانه‌ای سخت فضیلت‌سوز، یک بار دیگر «روز بنیاد» فرامی‌رسد و یک سال بر زندگی پرفرازونشیب حزب ملت ایران افزوده می‌شود.

حزب ملت ایران در سال‌های سیاه سلطنت استبدادی وابسته‌به‌استعمار همواره در صف پیکارگران آرمان‌خواه ایستاد و، با همه‌ی آسیب‌های فراوانی که بر سازمان و وابستگان آن وارد آمد، هرگز از نبرد با دشمنان ملت روی برنताفت و تن به خاموشی در برابر تبه‌کاری‌های زمامداران وقت نداد. با پیروزی انقلاب بیست‌ودوم بهمن‌ماه ۱۳۵۷، حزب ملت ایران همچون همه‌ی نهادهای رزمنده امید داشت که دوران سازندگی این سرزمین‌خدایی با بهره‌گیری از همه‌ی نیروهای نهفته‌ی مردم در استقلال ملی و آزادی‌های فردی و اجتماعی و عدالت همگانی آغاز گردد و ایرانیان از پی‌سالیان دراز ستم‌کشی به زندگی آسوده و سرفراز رسند.

دریغا که آن فرصت طلایی با کشمکش‌های درونی پیش‌رانده‌شدگان دوران‌بعدازپیروزی انقلاب از دست رفت؛ و سرانجام هم عملکردهای غلط واپس‌گرایان خودکامه، که به قدرت انحصاری رسیدند، کشور را به ورطه‌ی هولناک کنونی افکند. زمامداران ناآگاه و ناتوان با ندانم‌کاری و شاید هم به انگیزه‌ی وابستگی‌هایی که دارند، از یک سو، جنگ با دولت نژادگرای بعث عراق را به صورت فرسایشی درآورده و، از سوی دیگر، زندگی اجتماعی مردم را به دور بسته‌ی خشونت زنجیره‌ای فروانداخته و همه‌ی توان ملی را به هدر داده و نیاز به سازندگی را به‌کلی از یاد برده‌اند.

واپس‌گرایی تنیده‌شده بر تاروپودنظام حاکم نه تنها بر آرمان‌های ملی، که بر باورهای دینی نیز به‌سختی ضربه زده و انقلاب را به بیراهه کشانده و دستاوردهای آن را تباہ کرده و، با پاشیدن بذر نفاق، به امپریالیست‌های جهان‌خوار این گستاخی را داده است تا در تدارک بازگرداندن نوکران پیشینه‌دار خود به ایران و به حکومت رساندن دوباره‌ی

آن‌ها باشند.

چنین است که تلاش برای تاراندن لشکریان دشمن تجاوزگر و کوشش در سرکوبی بیگانه‌پناهان به‌جنب‌وجوش‌افتاده را نمی‌توان از رویارویی با واپس‌گرایان به‌قدرت‌نشسته جدا کرد و پیکار در سه جبهه وظیفه‌ی تاریخی همه‌ی نیروهای میهنی است که پیش‌روندگی را در پیوند ایرانیگری با اسلام‌باوری یافته‌اند.

برای این پیکار گسترده و ریشه‌دار است که حزب ملت ایران در آستانه‌ی سی‌وپنجمین سالگرد «روز بنیاد»، که سرآغاز بازشناسی نیاز ملی ایرانیان به یگانگی بوده است، همه‌ی زنان و مردان بیدار دل و همه‌ی حزب‌های مردمی را به اتحاد بزرگ فرامی‌خواند. باشد که، در پرتو اتحاد بزرگ، برای درهم‌شکستن نیروهای اهریمنی و زنده‌داشت جدول ارزش‌های انقلاب و بازسازی ایران به‌خون‌تپیده، گام‌های استوار برداشته شود.

برآورده باد هدف‌های انقلاب، پیروز باد ملت.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران